

OD REDAKCJI

Szanowni Państwo!

Zapraszam do lektury drugiego w bieżącym roku zeszytu „Onkologii po Dyplomie”. Zawiera on 4 prace poglądowe pochodzące z *New England Journal of Medicine* oraz *Seminars in Oncology*, które dotyczą różnych zagadnień onkologicznych, zarówno typowo klinicznych, jak i związanych z naukami podstawowymi.

Pierwszy z artykułów, autorstwa Aparicio i Caldosy, pochodzi z *New England Journal of Medicine*. Autorzy przedstawiają obecny stan wiedzy oraz perspektywy badań dotyczących znaczenia klonalnej ewolucji genomu w przebiegu nowotworów, również w aspekcie wdrażania nowych, ukierunkowanych metod terapeutycznych. Jest to problem nadzwyczaj złożony, a różnorodność zaburzeń molekularnych w zakresie tego samego nowotworu potwierdzają obserwacje kliniczne, świadczące o możliwości odmiennych odpowiedzi na leczenie różnych ognisk tego samego guza pierwotnego. Postęp dokonujący się w dziedzinie nauk podstawowych stwarza nadzieję, że nasza wiedza, a tym samym możliwości terapeutyczne, będą ulegały systematycznemu rozszerzeniu. Artykuł, być może trudny dla praktykujących lekarzy, ale bardzo ciekawy, uzupełnia komentarz wybitnego eksperta w zakresie biologii molekularnej, prof. Janusza Siedleckiego.

Dwa kolejne artykuły, pochodzące z *Seminars in Oncology*, dotyczą nadzwyczaj aktualnego zagadnienia, jakim jest kardiotoxyczność obserwowana u chorych na nowotwory. Działania niepożądane ze strony układu krążenia występujące w następstwie stosowania klasycznej chemioterapii i radioterapii są znane od lat, a postęp w zakresie ograniczania ich skutków jest wypadkową rozwoju kardiologii. Paradoksalnie, coraz szersza aplikacja kliniczna leczenia ukierunkowanego molekularnie, które w założeniu miało cechować się korzystniejszym profilem bezpieczeństwa z uwagi na wybiórczość oddziaływania, spowodowała wzrost zainteresowania problemem kardiotoxyczności. W rzeczywistości bowiem niektóre z rutynowo już stosowanych leków ukierunkowanych stwarzają duże ryzyko wystąpienia działań niepożądanych ze strony układu krążenia. Również tendencja do stosowania coraz bardziej agresywnych metod leczenia przeciwnowotworowego czyni problem kardiotoxyczności aktualnym i nadzwyczaj istotnym. W pierwszym z tych artykułów Bonita i Pradhan przedstawiają wpływ na układ krążenia zarówno klasycznej chemioterapii, jak i leczenia ukierunkowanego molekularnie. Autorzy wszechstronnie i szczegółowo omówili kardiotoxyczność poszczególnych leków, sugerując także kierunki dalszego postępu w lepszym rozumieniu i zapobieganiu tego typu powikłaniom. W drugiej pracy Cardinale i wsp. przedstawili współczesne możliwości zapobiegania i zmniejszania ryzyka ze strony układu krążenia u chorych na nowotwory. Oba artykuły napisane w przejrzysty sposób powinny stanowić obowiązkową lekturę nie tylko dla lekarzy specjalizujących się w onkologii klinicznej. Bardzo interesujące ich uzupełnienie stanowią komentarze autorstwa doświadczonego onkologa (dr Beaty Jagielskiej) oraz kardiologa (dr. hab. n. med. Przemysława Leszka). Ścisła integracja tych dwóch pozornie odmiennych specjalizacji staje się faktem i koniecznością.

Kolejny artykuł, autorstwa Morrow i wsp., pochodzi z *New England Journal of Medicine*. Opierając się na przypadku klinicznym autorzy przedstawiają problemy związane z podejmowaniem decyzji terapeutycznych u chorych na raka przewodowego *in situ* piersi (DCIS). Wybór strategii leczenia w przypadku tego nowotworu stanowi wypadkową najlepszej wiedzy medycznej i indywidualnych preferencji chorej, a dylematy z tym związane omawiana praca znakomicie ilustruje. Z racji bardzo korzystnego rokowania co do przeżycia nadzwyczaj ważną rolę odgrywa szeroko pojęta jakość życia kobiet, z uwzględnieniem oczekiwanego przez nie efektu estetycznego. Artykuł uzupełnia komentarz wybitnego eksperta w dziedzinie chorób piersi, prof. Tadeusza Pińkowskiego.

Kończąc, jak zwykle zapraszam do udziału w programie edukacyjnym naszego czasopisma. Mam też nadzieję, że lektura omówionego zeszytu „Onkologii po Dyplomie” będzie dla Państwa ciekawa i przydatna w codziennej praktyce klinicznej.

W imieniu Rady Naukowej

Andrzej Kawecki

Redaktor Naczelny „Onkologii po Dyplomie”

Prof. dr hab. n. med.
Andrzej Kawecki
Klinika Nowotworów
Głowy i Szyi,
Centrum Onkologii – Instytut
im. M. Skłodowskiej-Curie
w Warszawie